

Cancerul este un set complex de boli. Fiecare tip de cancer este unic in felul in care creste si se dezvolta, in sansele de a se raspandi, in modul in care afecteaza organismul cuiva si in simptomele ce pot aparea. Numerosi factori, printre care localizarea si felul in care apar celulele canceroase la microscop, determina cum este diagnosticat cancerul. Toate tipurile de cancer, totusi, cad intr-una din marile categorii:

Carcinomul

Carcinomul este un neoplasm malign de origine epiteliala. Este o tumoare care apare in tesutul care alinaza organele corpului, precum nasul, colonul, penisul, sanii, prostata, vezica urinara si uretra. Aproape 80% din toate tipurile de cancer sunt carcinoame.

Cele mai frecvente simptome in carcinomul esofagian sunt disfazia si pierderea din greutate. Si durerea poate fi un simptom al acestei boli. Poate proveni din cresterea tumorii, poate fi legata de umflaturi sau de metastaza nodulilor inconjuratori ai limfei esofagiene. Aparitia unei leziuni a pielii poate indica un carcinom scuamos al celulelor. Sangele in urina, culoarea anormala a urinei, durerile de spate, pierderea din greutate si marirea unui testicul sunt semne ale carcinomului celulelor renale.

In testele medicale de rutina, medicul cauta orice neobisnuit sau orice acumulare si noduli. Testele specifice, precum testele de laborator, razele x sau alte proceduri, se folosesc frecvent pentru cancer. Testele de sange si de urina ofera informatii importante despre sanatatea unei persoane. In unele cazuri, testele speciale se folosesc pentru a masura cantitatea in care se gasesc anumite substante, numite indicatoare tumorale, in sange, urina sau anumite tesuturi. Nivelurile de indicatoare tumorale pot fi anormale daca exista un anumit tip de cancer. Totusi nu pot fi folosite doar testele de laborator pentru diagnosticarea cancerului.

O scanare abdominala arata tumoarea rinchiuului si poate arata si o masa a ficatului. O radiografie a pieptului poate arata tumoare la acel nivel. O scanare osoasa poate arata includerile din os.

Sarcomul

Sarcomul este o tumoare originara in os, muschi, cartilaje, tesuturile fibroase si testuturile adipoase. Sarcomul Ewing (familie de tumori) sau sarcomul Kaposi sunt cele mai frecvente tipuri de sarcom.

Sarcomul Ewig apare in timpul cresterii rapide a osului, ceea ce se intampla de obicei la pubertate. Tumoarea poate aparea in oasele lungi, la extremitati, cel mai adesea in femur (osul coapsei) sau pelvis. Se poate dezvolta si in craniu sau oasele plate ale trunchiului. Acest tip de tumoare este aproape neintalnita la copiii de culoare.

Simptomele clinice sunt putine. Cele mai comune sunt durerile si, ocazional, umflaturile din locul tumorii. Poate aparea si febra, considerata un semn

Tipurile de cancer

Written by Claudiu Brisc
Monday, 05 July 2010 10:05 -

nefavorabil. Tumoarea se raspandeste rapid, deseori catre plamani si alte oase. Metastaza este prezenta la aproximativ o treime din copii in momentul diagnosticarii. Nu exista metoda de prevenire cunoscuta pentru acest tip de cancer. Daca se suspecteaza o tumoare, testele de depistare a tumorii primare si a oricarei raspandiri includ radiografiile scheletului si ale pieptului, scanarile CT/CAT ale pieptului, scanarea oaselor si o biopsie a tumorii.

Tratamentul se face sub supravegherea unui medic specialist (oncolog) si deseori include o combinatie de chimioterapie, citostatice, indepartarea chirurgicala a tumorii primare sau amputarea extremitatii implicate (nu este recomandata). Sarcomul Kaposi este o tumoare maligna ce implica frecvent pielea bolnavilor de SIDA. La pacientii cu SIDA se poate dezvolta agresiv si deseori implica pielea, plamanii, tractul gastrointestinal si alte organe. Sexul protejat poate preveni infectia cu HIV, virusul ce declanseaza SIDA.

Simptomele includ macule sau papule albastrui-rosii de forme neregulate, hemoragice cu leziuni gastrointestinale, scurtarea respiratiei cu leziuni pulmonare sau spute cu sange cu leziuni pulmonare. Biopsia leziunilor pielii si endoscopia sunt testele care se efectueaza ca parte din diagnostic.

Decizia de tratament depinde de extensia si de localizarea leziunilor, precum si de simptomele si gradul de imunocompromitere a unei persoane. Se poate incerca excluderea leziunilor pe cale chirurgicala. Pot fi folosite terapiile cu radiatii sau crioterapia in zonele afectate. Poate fi folosita si chimioterapia combinata.

Tumoarea poate sa reapara chiar si dupa un tratament aplicat cu succes. Acest sarcom poate fi o afectiune fatala pentru cineva care sufera de SIDA.

Leucemia

Leucemia este cancerul sangelui sau al organelor care produc celule sangvine. Atunci cand se dezvolta leucemia, organismul produce un numar foarte mare de celule sangvine anormale. In mare parte din cazurile de leucemie, celulele anormale sunt leucocitele. Celulele leucemiei de obicei arata diferit fata de leucocitele normale, si nu functioneaza corect. Leucemia poate fi acuta sau cronica. In leucemia acuta, celulele sangvine anormale sunt celule care raman foarte imature (blaste) si nu isi pot purta sarcinile normale. Numarul de blaste creste rapid, realizand astfel un impact timpuriu si foarte intens asupra victimei. In leucemia cronica, o parte din blaste sunt comparativ mai mature, si deci isi pot efectua o parte din sarcini. Numarul lor creste mai greu decat in cazul leucemiei acute, iar ca rezultat starea se agraveaza treptat.

Celulele leucemiei sunt celule anormale care nu pot face ce trebuie sa faca o celula de sange. Ele nu pot ajuta organismul in lupte contra infectiilor. In functie de numarul lor si de locul unde se colecteaza, pacientii cu leucemie pot avea numeroase simptome, precum:

- Febra, raceli si alte simptome specifice gripei
- Slabiciune si oboseala
- Infectii frecvente
- Pierderea poftei de mancare si/sau pierderea din greutate
- Ficat umflat sau dureros, nodul limfatici si ai splinei

Tipurile de cancer

Written by Claudiu Brisc
Monday, 05 July 2010 10:05 -

- Hemoragii si zgarieturi usoare
- Mici pete rosii pe sub piele
- Gingii umflate si sangerande
- Transpiratii, in special noaptea
- Dureri de oase sau articulatii

Tratamentul leucemiei este complex. Variaza in functie de tipul leucemiei si nu este acelasi pentru toti pacientii. Medicul planifica tratamentul pentru a se potrivi nevoilor individuale. Tratamentul nu depinde doar de tipul leucemiei, dar si de anumite proprietati ale celulelor leucemice, extensia bolii si daca leucemia a mai fost tratata inainte sau nu. Depinde si de varsta pacientului, simptomele sale si sanatatea generala.

Leucemia acuta trebuie tratata imediat. Scopul tratamentului este atenuarea bolii. Apoi, cand nu mai exista nicio dovada a bolii, se pot face mai multe terapii pentru a preveni recurenta. Multi oameni care sufera de leucemie acuta pot fi vindecati. Pacientii bolnavi de leucemie cronica ce nu au simptome este posibil sa nu necesite tratament imediat. Totusi, trebuie sa-si faca examinari frecvente pentru a vedea daca boala progresa. Atunci cand se impune tratament, acesta poate controla deseori atat boala cat si simptomele. Totusi, leucemia cronica poate fi rareori vindecata.

Majoritatea pacientilor bolnavi de leucemie sunt tratati cu chimioterapie. Unii fac si radiatii si/sau transplant de maduva osoasa sau terapie biologica. In unele cazuri, operatia de indepartare a splinei(o operatie numita splenectomie) poate fi parte din planul de tratament.

Limfoamele

Limfoamele afecteaza sistemul limfatic, o retea de vase si noduli care actioneaza ca un filtru pentru organism. Sistemul limfatic distribuie nutrienti catre sange si tesuturi, si previne patrunderea bacteriilor si a corpurilor straine in fluxul de sange. Sunt peste 20 de tipuri de limfoame. Boala lui Hodgkin este un tip. Toate celelalte sunt grupate si numite limfoame non-Hodgkin. Limfoamele non-Hodgkin pot aparea intr-un singur nodul limfatic, un grup de noduli limfatici sau in alt organ. Acest tip de cancer se poate raspandi in aproape orice zona a organismului, printre care ficatul, maduva osoasa si splina.

Medicii nu pot explica de ce o persoana are limfom non-Hodgkin si alta nu. Este clar totusi, ca acest cancer nu este cauzat de o rana si nu este contagios; nimeni nu poate lua limfomul non-Hodgkin de la altcineva.

Exista, totusi, numerosi factori de risc implicati:

Probabilitatea de a avea limfom non-Hodgkin creste o data cu varsta si este mai frecvent la barbati decat la femei.

- Este mai frecvent in randul oamenilor cu deficiente imunitare mostenite, boli autoimune, sau Hiv/SIDA, si in randul oamenilor care consuma medicamente imunosupresive in urma transplanturilor de organ.
- Virusul T-limfotropic de tip 1 (HTLV-1) si virusul Epstein Barr sunt doi agenti infectiosi ce cresc sansele de a dezvolta limfom non-Hodgkin.

Tipurile de cancer

Written by Claudiu Brisc
Monday, 05 July 2010 10:05 -

- Oamenii care lucreaza frecvent si sunt expusi permanent substantelor chimice precum pesticidele, solventii sau fertilizatorii au un risc mult mai mare de a dezvolta acest tip de cancer.

Cele mai frecvente simptome ale limfomului non-Hodgkin sunt umflaturile nedureroase sau nodulii limfatici in gat, subrat sau in zona inghinala. Alte simptome pot include:

- Febra irelevanta
- Transpiratii nocturne
- Oboseala constanta
- Pierde din greutate irelevanta
- Mancarime la nivelul pielii
- Pete inrosite pe piele

Atunci cand apar simptomele, este important sa consultati un medic, pentru ca orice afectiune sa fie diagnosticata si tratata cat mai curand posibil. Nu asteptati sa simtiti durere; limfomul non-hodgkin in faza incipienta poate sa nu cauzeze dureri.

Diagnosticul cancerului poate fi facut prin numeroase teste, precum razele X, scanarile CAN, rezonanta magnetica si cu ajutorul angiogramelor limfatice

Chimioterapia si citostaticele sunt cele mai comune tratamente pentru limfomul non-Hodgkin, desi mai sunt folosite cateodata si transplantul de maduva osoasa sau terapiile biologice.